

Om privatisering vil jeg sige, at princippet må være, at det offentlige skal leve op til de garantier, vi politisk beslutter, og i samme øjeblik man laver kattelommen med privatiseringen, er man med til at lave en glidning, som vi er alvorligt bange for på sigt kan bringe os meget langt væk fra de principper, vi i dag har i det danske sundhedssystem.

Så vil jeg gerne bede ministeren om yderligere at få en uddybning, og det kan godt være skriftligt, med hensyn til ansvaret for folk, der bliver henvist til et privat hospital, til udlandet, til et andet amt. Jeg troede faktisk som udgangspunkt, at det var det amt, der henviser, der har ansvaret helt ud i sidste led; men det må vi jo så have afdækket skriftligt.

Og så glemte ministeren et enkelt svar. Er det ikke rigtigt, at vi i dag har et behandlingssystem, hvor folk henvises efter behov og får plads uanset pengepungens størrelse, og med den lov, der her lægges op til, kan det være sådan, at når man ikke kan henvise, f.eks. fordi et hospital er for dyrt? Så får folk pengene i lommen, og så er det dem, der har råd til selv at putte andre penge oveni, der kommer foran på ventelisten, altså at det fremover bliver sådan i Danmark, at de, der har flest penge, kan komme øverst på ventelisten.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Til fru Gyda Kongsted, som er utryg ved, at vi bruger udtrykket »snarest efter«: Lad os nu se, og lad os så tage det op, hvis det viser sig, at det skulle medføre nogen som helst form for misbrug af tankegangen. Amterne, de ansvarlige, kan jo også læse forligsteksten, så jeg vil lægge op til, at vi følger udviklingen nøje, og så kan vi se, om der er behov for at gribe ind.

Med hensyn til hr. Frank Aaens spørgsmål: Ja, vi kan nok ikke blive meget uenige om det grundlæggende princip om, at det er det offentlige sygehusvæsen, vi har baseret behandlingen på, og det er det, der skal leve op til principperne. Og så har jeg sagt, at der er altså sådan en lille ventil, som man kan opfatte på den ene eller den anden måde.

Men med hensyn til spørgsmålet om de tilfælde, hvor en patient kan behandles i udlandet for en eller anden sygdom, som man af den ene eller den anden grund ikke kan behandle for

herhjemme i det offentlige sygehusvæsen: Der vil det jo være sådan, at amterne har henvisningsretten og -pligten allerede under behandlingen, inden det er kommet ind i Sundhedsstyrelsens regi. Og det vil sige, at findes der et privat sygehus, der kan tilbyde den pågældende behandling, og der ikke er muligheder for at gøre det i det offentlige, jamen så henviser amterne jo til det. Så er der jo allerede henvist dér.

Så derfor har jeg meget svært ved at tænke mig en model, hvor amterne ikke gør det. Findes der et sygehus, der kan foretage den pågældende behandling, og amterne ikke henviser, så kommer det i anden omgang ind i Sundhedsstyrelsen, som jo også har oversigten over og følger med i, hvilke behandlinger der er rundt omkring i den del af verden, hvortil vi normalt henviser patienter. Og i de tilfælde vil Sundhedsstyrelsen også kunne henvise.

Så hvis der eksisterer et sygehus i udlandet eller en behandling i udlandet, som kan gå ind, i stedet for at man skulle behandle herhjemme, så bliver man behandlet i udlandet. Jamen altså, hvis det er sådan, at man ikke kan og man er forpligtet til at give den pågældende behandling, jamen så må amterne jo selv henvise.

Derfor er det en ordning, som i realiteten efter min opfattelse i alle tænkelige tilfælde må siges at være overflødig, og derfor har jeg meget svært ved at se, hvad der skulle være problemet i forhold til det her. Det er ikke sådan, at man begynder at indføre en eller anden form for ordning, hvor man nu kan tage af sted til selvvalgte steder på eksotiske klinikker rundt om i verden og så få pengene sendt med. Det er altså ikke det, der er tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.